

λέγει πώς δὲν τοῦ τὰ ἡφη¹⁴ σεν τὰ ἄνωθεν δεκάμιση ριάλια διὰ τὴν σιγουραρισοῦ τοῦ προχοχαρ¹⁵ τίου του μόνο πώς τοῦ τὰ χάριζεν ὥστε καλὸς ἀδερφὸς μὰ ἡφησάτωνε¹⁶ μία ταράσα, ὡς καθὼς φαίνεται μέσα εἰς τὴν ἄνωθεν σιγουραρισοῦ λέγον¹⁷ τας ἀκόμη καὶ πρετεντέρει ὁ ἄνωθεν Σπηλιώτης πώς τὰ δεκάμιση¹⁸ ριάλια ὅπου ἐγάριζε τοῦ ἄνωθεν Ζουάννε τὰ θέλει μὲ τὸ διαφορό των ἀπὸ τὸν¹⁹ καιρὸ δόπου ἦκαμε ὁ ἄνωθεν Ζουάννες τὸ σκοίτο καὶ διὰ τοῦτο μὴ κάνοντας²⁰ καλὰ ἀναμεσόν τους ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη μαζὶ²¹ καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τους δικαιώματα καὶ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα²³ τῶν ἀφοτέρων καὶ θεωρῶντας τὴν ἄνωθεν σιγουραρισοῦ δόπου ἦκαμε ὁ ἄνωθεν²⁴ Ζουάννες τοῦ ἄνωθεν Σπηλιώτη πώς δὲ νομινάρει τ' ἀσπρα ὡς ἄνωθεν [[τα]] μόνο πώς²⁵ ἀφίνει μία ταράσα ὡς καθὼς ἡ ἄνωθεν σιγουραρισοῦ διαλανβάνει ἀποφασίζο²⁶ με νὰ εἴναι βέβαιο καὶ ἀσάκιστο τὸ προκοσύνφωνο τοῦ ἄνωθεν Σπηλιώτη²⁷ πὲρ διὰ τὰ εἴκοσι γρόσα ποὺ πρετεντέρει ὁ ἄνωθεν Σπηλιώτης μὲ τὰ διά²⁸ φορά των ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Ζουάννε ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν Σπηλιώτης νὰ ἐμαρτύρη²⁹ σεν ἐπροστά μας πώς ἐπόμειναν νὰ τοῦ δίνῃ ὁ Ζουάννες ριάλια ἐ³⁰ νιάμιση καὶ ἐξέσκισα τὸ σκοίτο σήμερα πέντε χρόνοι ἀποφασίζομε³¹ νὰ τοῦ δίνῃ ὁ ἄνωθεν Ζουάννες τοῦ ἄνωθεν Σπηλιώτη κεφάλι καὶ διάφορο³² ριάλια δεκαπέντε καὶ ὅπότας δὲν ἥθελε νὰ δώσῃ ὁ ἄνωθεν Ζουάννες τοῦ³³ ἄνωθεν Σπηλιώτη τὰ ριάλια τὰ δεκαπέντε νὰ ἡγηρῇ ὁ ἄνωθεν Σπηλιώ³⁴ τῆς νὰ πιάνῃ τὸ κλεῖδα του εἰς τὸ Μαβροπετράδι | δόπου ἐβάστα | [[οσαν προτιτρο/35 χρεος]] νὰ πλερώνεται. "Εσι ἐκρίναμε καὶ ἐποφασίσαμε καὶ³⁶ θέλομε ἀπογράψει.—³⁷ Μαθιδὸς Βιτάλης ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.—³⁸ Εἰκονάκης Καλαμαρᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.—³⁹ Τζωρτζέτος Σοφιανὸς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω τ' ἄνωθε.—⁴⁰ Ιωάννης Χαδεμένος καντζηλλιέρης

77

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

11 Νοεμβρίου 1706

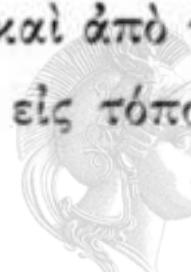
Διεκδίκηση ἀκινήτου

Μύκονος στὶς 11 Νοεμβρίου 1706

¹² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀφέντες ὑποκάτωθεν ὑπογιεγρα³ μιμένοι ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νηήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς ἀκρόασι⁴ διαφορᾶς γιενομένης ἀνάμεσα εἰς τὴν Μαντελένα τῆς Ἐρήνης τοῦ Κολίνη⁵ καὶ ἀπὸ τὸ ὄλλο μέρος ὁ Γιάννης Μαρτῖνος ἀφορμὴ διὰ ἓνα κλεῖσμα τιπο⁶ θεμένο εἰς τόπον λεγόμενο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΣ

εἰς τὸ Βαστάο τὸ ὅποιο κλεῖσμα τὸ πρε/τεντέρει ἡ ἄνωθεν Μαντελένα διὰ πουρκὶ τοῦ κιουροῦ της [[τὸ οποιο]] /⁸ ως καθὼς φαίνεται τὸ προκοσύνφωνο τοῦ ποτὲ κιουροῦ της γραμμένο /⁹ εἰς τὰ 1647 Ὀκτωβρίου 10 τὸ ὅποιο νομινάρει καὶ λέγει πώς δένει ὁ /¹⁰ παπποῦς τῆς ἄνωθεν Μαντελένας τοῦ κιουροῦ της τὸ ἄνωθεν κλεῖσ/ /¹¹ μα καὶ λέγει πώς τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν ποτὲ Τραουδιστὴ καὶ ὁ ἄνωθεν /¹² μάστρο-Γιάννης δικαιολογᾶται καὶ λέγει πώς τὸ ἄνωθεν κλεῖσμα τὸ ἔ/ /¹³[ε]χει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν παπᾶ-Γρηγόριο Σολωμό· καὶ διὰ τοῦτο μή κάνον/ /¹⁴τας καλὰ ἀναμεσόν τους ἐνεφανίστηκαν ἐπροστεν στὴν ἄνωθεν /¹⁵ δικαιοσύνη μαζὶ καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τους δικαίωμα /¹⁶ καὶ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶντας /¹⁷ τὰ δικαιώματα τῶν ἀφοτέρων καὶ θεωρῶντας τὸ ἄνωθεν προκοσύνφωνο τὴν πολυκαιρία ὅπου βρέσκουνται ως ἄνωθεν λέμε ἀποφασίζομε /¹⁸ νὰ εἴναι τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τῆς ἄνωθεν Μαντελένας καὶ ὁ ἄνωθεν μάστρο-Γιάννης /¹⁹ νὰ παγιαίνῃ κόντρα στὸν ἄνωθεν πουλητή. "Εσι ἐκρίναμε καὶ ἐποφασίσα/ /²⁰ με καὶ θέλομε ἀπογραψει.—

/²² Εἰαννάκης Καλαμαρᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτὴς βεβαιώνω <ώ>ς ἄνωθε.—

/²³ Μαθιὸς Βιτάλης ἐπίτροπος καὶ κριτὴς βεβαιώνω ώς ἄνωθε.—

/²⁴ Τζωρτζέτος Σοφιανὸς ἐπίτροπος καὶ κριτὴς βεβαιώνω ώς ἄνωθε.—

/²⁵ Ἰωάννης Χαδεμένος καντζηλλιέρης.—

78

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1706 Δεκεμβρίου 10

Ἀκύρωση ἀγοραπωλησίας

Μύκονος στὰ 1706 Δικεβρίου 10

/² Τὴν σήμερο[ν] οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀφέντες ὑποκάτωθεν ὑπογιεγραμμένοι /³ ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νηήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς ἀκρόασι /⁴ διαφορᾶς γιενομένης ἀνάμεσα εἰς τὸν Μαθιὸ Λογίζα καὶ ἀπὸ τὸ ἄ/ /⁵λλο μέρος ἡ Κεργιακὴ τοῦ ποτὲ Στεργίου ἀφορμὴ διὰ ἓνα κομμάτι ἀμπέλι /⁶ εἰς τὴν τιποθεσία λεγομένη στις<Σ> Καμ<ν>ιᾶς τὸ Λανγγάδι τὸ ὅποιο ἀ/ /⁷μπέλι τὸ πρετεντέρει ἡ ἄνωθεν Κυργιακὴ διὰ βαφτιστικὸν της /⁸ ως καθὼς φαίνεται γραμμένο εἰς τὰ 1699 Μαρτίου 20 γραμμένο ὑ/ /⁹πὸ χειρὸς τοῦ ποτὲ παπᾶ-Γιεράσιμου Βίδου πρώη κανσηλλιέρη λέγο/ /¹⁰ντας ἡ ἄνωθεν Κυργιακὴ [[καὶ επουλη]] πώς τὴν ἔβαλε ἡ μάννα της καὶ /¹¹ ἐπούλησέν το τοῦ ποτὲ Λογίζου Γκύζη στανικό της καὶ πώς δὲν ἦ/ /¹²τον τοῦ νόμου· καὶ ὁ ἄνωθεν Μαθιὸς μᾶς ἐπρεζεντάρει τὸ στρουμέντο τοῦ /¹³ ἄνωθεν ἀμπελιοῦ γραμμένο εἰς τὰ 1685 Ὀκτωβρίου 15 τὸ ὅποιο στρου/ /¹⁴μέντο νομινάρει πώς τὸ ἐπούλησε ἡ ἄνωθεν